

Prima pagină>Introducerea unei acțiuni în justiție>Unde și cum>Cum puteți sesiza o instanță de judecată
Cum puteți sesiza o instanță de judecată

Belgia

1 Este necesar să mă adresez unei instanțe judecătorești sau există o altă alternativă?

În unele cazuri, este mai bine să se utilizeze „mecanismul de soluționare alternativă a litigiilor” (consultați pachetul informativ relevant).

2 Există termene pentru introducerea unei acțiuni în justiție?

Termenele pentru introducerea unei acțiuni în fața instanței diferă de la caz la caz. Un avocat sau un departament care oferă cetățenilor informații cu privire la accesul la justiție poate oferi răspunsuri la întrebările legate de aceste termene.

3 Trebuie să mă adresez unei instanțe din acest stat membru?

A se vedea pachetul informativ „[Competența instanțelor](#)”

4 Dacă da, cărei instanțe din acest stat membru ar trebui să mă adresez, având în vedere domiciliul meu, al celeilalte părți sau alte aspecte ale cauzei mele?

A se vedea pachetul informativ „[Competența instanțelor – Belgia](#)”

5 Cărei instanțe ar trebui să mă adresez în acest stat membru, având în vedere natura cazului meu și suma în joc?

A se vedea pachetul informativ „[Competența instanțelor – Belgia](#)”

6 Pot să introduc o acțiune în justiție în mod individual sau trebuie să recurg la un intermediar, de exemplu un avocat?

În principiu, părțile trebuie să se înfățișeze în persoană sau trebuie să fie reprezentate de un avocat, în conformitate cu secțiunea 728 alineatul (1) din Codul judiciar belgian (*Gerechtelijk Wetboek*).

Prin urmare, cu excepția procedurilor în fața Curții de Casație (*Hof van Cassatie*) (secțiunile 478 și 1080 din Codul judiciar), părțile pot să se înfățișeze în persoană în fața instanțelor ordinare, pentru a-și prezenta declarațiile și a se apăra. Cu toate acestea, instanța poate să elimine această opțiune în cazul în care constată că părțile nu își pot apăra cauza în mod corespunzător sau complet ca urmare a temperamentului sau a lipsei lor de experiență (secțiunea 758 din Codul judiciar).

Părțile care decid să nu introducă personal o acțiune în fața instanței pot recurge la serviciile unui avocat.

În principiu, în conformitate cu Codul judiciar, reprezentarea părților în fața instanțelor este rezervată avocaților. Secțiunea 440 din Codul judiciar prevede că prerogativele monopolului de reprezentare se referă la dreptul de a se adresa instanței, de a se înfățișa și de a fi apărat de către un terț. Membrii baroului dețin, de asemenea, un monopol asupra semnării cererilor unilaterale, cu excepția cazului în care se prevede altfel prin lege [secțiunea 1026 alineatul (5) din Codul judiciar].

La Curtea de Casație, intervenția unui avocat cu titlul de avocat al Curții de Casație este o cerință legală. Această cerință nu se aplică părții civile în procesul penal (secțiunea 478 din Codul judiciar).

Cu toate acestea, legea prevede o serie de excepții de la principiul prevăzut în secțiunea 728 din Codul judiciar, care stipulează că părțile trebuie să se înfățișeze în persoană sau să fie reprezentate de un avocat la introducerea acțiunii și ulterior [secțiunea 728 alineatele (1) și (2) din Codul judiciar].

Dreptul de a reprezenta o parte într-o procedură include, de asemenea, dreptul de a iniția procedura.

În cazul judecătoriei de pace, al tribunalului comercial și al tribunalelor de dreptul muncii, părțile pot fi reprezentate nu numai de un avocat, ci și de soț sau de o rudă de sânge sau o rudă prin alianță, care are împuternicire scrisă și este acceptată de către instanță [secțiunea 728 alineatul (2) din Codul judiciar].

În cazul tribunalelor de dreptul muncii [secțiunea 728 alineatul (3) din Codul judiciar]:

angajatul (lucrător sau funcționar) este reprezentat de un delegat al unei organizații de reprezentare a angajaților (reprezentant sindical) care se află în posesia unei împuterniciri scrise. Reprezentantul sindical poate efectua toate acțiunile care decurg din această reprezentare în numele angajatului, se poate adresa instanței și poate primi toate comunicările cu privire la procedura și judecarea litigiului;

persoanele care desfășoară activități independente pot fi reprezentate, de asemenea, de către delegatul unei organizații de reprezentare a persoanelor care desfășoară activități independente în litigiile referitoare la drepturile și obligațiile care le revin din această calitate sau ca persoane cu handicap;

în litigiile referitoare la aplicarea legii din 7 august 1974 de punere în aplicare a dreptului la un nivel minim de subzistență și în litigiile legate de aplicarea Legii organice din 8 iulie 1976 privind centrele publice de asistență socială (*openbare centra voor maatschappelijk welzijn – OCMW*), partea interesată poate, de asemenea, să fie asistată sau reprezentată de un delegat al unei organizații sociale care reprezintă interesele persoanelor menționate în legislația respectivă.

Persoanele juridice, cum ar fi societățile comerciale, sunt autorizate să apară numai în persoană (adică prin intervenția organelor competente) sau să fie reprezentate de un avocat. Acestora nu li se permite să recurgă la excepția explicată mai detaliat mai jos, care este prevăzută în secțiunea 728 alineatul (2) din Codul judiciar.

Pe lângă excepțiile citate, există o serie de excepții legale referitoare la custodia și răpirea copiilor.

Acestea se referă, în special, la acțiunile introduse în temeiul:

Convenției de la Haga din 25 octombrie 1980 asupra aspectelor civile ale răpirii internaționale de copii, prin care se solicită înapoierea copilului, respectarea dreptului părinților privind încredințarea și vizitarea sau organizarea drepturilor de vizitare ale părinților acordate într-o altă țară și a

Convenției europene din 20 mai 1980 asupra recunoașterii și executării hotărârilor în materie de încredințare a copiilor și de restabilire a încredințării copiilor. În astfel de cazuri, reclamantul poate fi reprezentat de Parchetul General [secțiunea 1322e din Codul judiciar], în cazul în care reclamantul în cauză a depus cerere la autoritatea centrală.

Procedura pentru a stabili dacă o persoană poate introduce singură o acțiune sau dacă este necesară asistența unui avocat a fost descrisă mai sus, în termeni generali. Trebuie să se facă distincție și în funcție de modul în care poate fi introdusă o acțiune.

Legislația belgiană prevede diferite moduri de a introduce o acțiune în fața instanței. O acțiune poate fi introdusă prin citație, prin înfățișare voluntară, prin cerere *inter partes* sau prin cerere unilaterală (a se vedea mai jos). Acțiunea este introdusă prin depunerea unei cereri, adică o acțiune în justiție vizând apărarea propriilor drepturi.

În principiu, o acțiune este introdusă prin remiterea unei citații de către un executor judecătoresc, prin care o parte este somată să se înfățișeze în instanță (secțiunea 700 din Codul judiciar). Înfățișarea voluntară, cererea *inter partes* și cererea unilaterală sunt excepții de la acest principiu general.

Tabelele de mai jos arată cine efectuează acțiunile și dacă este necesară reprezentarea de către un avocat, în funcție de modul în care este introdusă o acțiune.

Autorul actului, în funcție de modul în care este introdusă acțiunea:	
Modul în care este introdusă acțiunea	Autorul actului
Citația (secțiunile 727-730 inclusiv din Codul judiciar)	Reclamantul (sau avocatul acestuia) solicită executorului judecătoresc să prezinte citația.
Înfățișare voluntară (secțiunea 706 din Codul judiciar)	Părțile implicate în litigiu (sau avocații acestora) se prezintă în persoană în fața instanței de judecată.
Cerere <i>inter partes</i> (secțiunile 1034 (b) - 1034 (f) inclusiv ale Codului judiciar).	Reclamantul însuși (sau avocatul acestuia) introduce acțiunea.
Cerere unilaterală (secțiunile 1025 - 1034 inclusiv ale Codului judiciar).	În afară de cazurile excepționale prevăzute special de lege, intervenția unui avocat este obligatorie pentru semnarea și depunerea cererii [secțiunile 1026 alineatul (5) și 1027 prima teză din Codul judiciar].
Reprezentarea sau nu de către un avocat, în funcție de modul în care este introdusă o acțiune:	
Modul în care este introdusă acțiunea	Reprezentarea de către un avocat.
Citația (secțiunile 727-730 inclusiv din Codul judiciar)	Intervenția este posibilă, dar nu obligatorie.
Înfățișare voluntară (secțiunea 706 din Codul judiciar)	Intervenția este posibilă, dar nu obligatorie.
Cerere <i>inter partes</i> (secțiunile 1034b - 1034f inclusiv ale Codului judiciar).	Intervenția este posibilă, dar nu obligatorie.
Cerere unilaterală (secțiunile 1025 - 1034 inclusiv ale Codului judiciar).	În afară de cazurile excepționale prevăzute special de lege, intervenția unui avocat este obligatorie pentru semnarea și depunerea cererii [secțiunile 1026 alineatul (5) și 1027 prima teză din Codul judiciar].

Conținutul acțiunii, în funcție de modul în care aceasta este introdusă:

Modul obișnuit de introducere a unei acțiuni este prin citație; nu există nicio restricție în ceea ce privește obiectul.

Cererea *inter partes* (secțiunile 1034b - 1034f inclusiv din Codul judiciar) poate fi utilizată într-o serie de cazuri prevăzute de lege. Cele mai semnificative dispoziții pentru introducerea unei proceduri printr-o cerere *inter partes* sunt secțiunile 704, 813, 1056 alineatul (2), 1193b, 1239, 1253c, 1254, 1320, 1344b, 1371b și 1454, teza a doua din Codul judiciar și secțiunile 331, 331b și 340f din Codul civil (*Burgerlijk Wetboek*).

Secțiunile respective se referă, în special, la:

intervenția voluntară;

contestații;

anumite vânzări de bunuri imobile;

întreținere (cereri de acordare, creștere, reducere sau eliminare a întreținerii);

cereri referitoare la contractele de închiriere;

protecția persoanelor;

acțiuni referitoare la drepturile și obligațiile care decurg din relațiile de familie;

divorț;

bugetul provizoriu pentru sechestru.

Acțiunile sunt introduse printr-o cerere depusă la grefierul instanței sau trimisă cu confirmare de primire la grefa instanței. Părțile sunt citate de grefierul instanței să se înfățișeze la o dată stabilită de judecător pentru ședința de judecată.

Cererea unilaterală (secțiunile 1025 - 1034 inclusiv din Codul judiciar) poate fi utilizată doar în cazurile prevăzute în mod expres de lege, în special în secțiunile 584, 585, 588, 594, 606, 708, 1149, 1168, 1177, 1186 - 1189 inclusiv, 1192, 1195 din Codul judiciar. De asemenea, aceasta este utilizată în cazurile în care nu pot fi inițiate proceduri contencioase pentru că nu există nicio parte adversă.

Prin urmare, cererea unilaterală este utilizată în principal pentru procedurile unilaterale, de exemplu, în cazuri de necesitate absolută.

Cererea unilaterală trebuie să fie semnată de un avocat, cu excepția cazului în care legea prevede altfel, în caz contrar aceasta fiind nulă.

Prin urmare, reprezentarea de către un avocat este obligatorie, în principiu, pentru a introduce o acțiune printr-o cerere unilaterală.

În cazul în care litigiul are un obiect care ține de competența instanțelor enumerate mai jos, părțile se pot prezenta singure, în scopul înfățișării voluntare, în fața următoarelor instanțe:

instanța de prim grad de jurisdicție;

tribunalul de dreptul muncii;

tribunalul comercial;

judecătoria de pace sau

tribunalul de poliție, pentru acțiuni civile.

În cazul înfățișării voluntare, părțile care solicită pronunțarea unei hotărâri își semnează declarația în partea de jos a unui registru întocmit de instanță.

Toate litigiile contencioase pot fi introduse în fața instanței competente în acest mod, prin care se reduc costurile și se realizează o economie de timp.

7 Pentru introducerea acțiunii, mai exact, cui trebuie să mă adresez: biroului de recepție, biroului grefierului instanței sau în altă parte?

Orice persoană care dorește să introducă o acțiune în fața instanței poate contacta recepția sau grefa instanței respective.

În cazul în care actul prin care se introduce acțiunea este o citație, executorul judecătoresc se asigură că actul este notificat și solicită grefei instanței să-l înregistreze pe rol, după depunerea actului original sau, după caz, a copiei citației comunicate (secțiunea 718 din Codul judiciar). Grefa instanței păstrează un registru (lista de cauze) pentru toate acțiunile introduse. Înscrierea pe lista de cauze este valabilă doar dacă aceasta are loc cu cel puțin o zi înainte de data stabilită pentru ședința de judecată pentru care a fost comunicată citația. Lista generală de cauze este publică (secțiunea 719 din Codul judiciar). Prin urmare, părătul poate să verifice dacă acțiunea în care a fost citat a fost înscrisă pe lista generală de cauze.

În cazul înfățișării voluntare, părțile sau avocații acestora solicită grefei instanței să înregistreze acțiunea în lista de cauze.

Cererea *inter partes* se depune, într-un număr de exemplare echivalent cu numărul părților interesate, la grefa instanței sau se trimite grefei instanței cu confirmare de primire de către reclamant sau avocatul acestuia (secțiunea 1034quinquies din Codul judiciar).

O cerere unilaterală se transmite în două exemplare, de către avocat, instanței care este sesizată să se pronunțe cu privire la cerere. Cererea se depune, de asemenea, la grefa instanței (secțiunea 1027 din Codul judiciar).

8 În ce limbă pot să-mi formulez cererea? Pot să formulez cererea oral sau trebuie să existe o cerere scrisă? Pot să trimit cererea prin fax sau prin e-mail?

În ceea ce privește utilizarea limbilor în instanță, trebuie să se facă trimitere la Legea din 15 iunie 1935 privind utilizarea limbilor în materie judiciară (*wet van 15 juni 1935 op het gebruik de talen in gerechtszaken*) (publicată în *Moniteur belge/Belgisch Staatsblad* la 22.6.1935). Legea reglementează utilizarea limbilor în instanțele civile și comerciale din Belgia.

În principiu, limba utilizată este determinată de poziția geografică a instanței competente. În conformitate cu secțiunea 42 din lege, există trei regiuni lingvistice: regiunea lingvistică franceză, cea neerlandeză și cea germană. Există, de asemenea, regiunea bilingvă Bruxelles (franceză/neerlandeză), care, în scopul aplicării legii, cuprinde următoarele comune: Anderlecht, Auderghem, Berchem-Sainte-Agathe, Bruxelles, Etterbeek, Evere, Forest, Ixelles, Jette, Koekelberg, Molenbeek-Saint-Jean, Saint-Gilles, Saint-Josse-ten-Noode, Schaerbeek, Uccle, Watermael-Boitsfort, Woluwe-Saint-Lambert și Woluwe-Saint-Pierre:

Cu toate acestea, în anumite situații, o acțiune poate fi introdusă la o instanță care folosește o limbă de procedură diferită. În anumite condiții, la începutul procedurii se poate solicita, în principiu, o schimbare a limbii de procedură.

Formularea cererii: o cerere depusă prin citație, prin cerere *inter partes* sau prin cerere unilaterală trebuie să fie întocmită în scris și trebuie să respecte cerințele procedurale specifice. Odată ce acțiunea a fost înscrisă în lista generală de cauze a unei instanțe, grefierul deschide un dosar al procedurii. Dosarul procedurii este trimis instanței în fața căreia este introdusă acțiunea; în cazul în care este vorba despre o cale de atac depusă la o instanță de al doilea grad de jurisdicție sau în cazul în care aceasta implică Curtea de Casație, acesta se trimite și la grefa instanței superioare.

În prezent, nu este posibil să se introducă o acțiune prin fax sau e-mail.

9 Există formulare speciale pentru întentarea de acțiuni sau, în caz contrar, cum trebuie să depun cererea de chemare în judecată? Există anumite elemente specifice care trebuie depuse la dosar?

Legea nu prevede formulare pretipărite pentru introducerea unei acțiuni. Cu toate acestea, o acțiune trebuie să includă o serie de informații, altfel acțiunea va fi nulă de drept.

O citație, o cerere *inter partes* și o cerere unilaterală trebuie să respecte o serie de cerințe legale prevăzute în Codul judiciar, în caz contrar acestea fiind nule de drept. Elementele care trebuie să fie incluse se referă în principal la informații cu caracter personal despre părțile implicate, obiectul cererii, desemnarea instanței competente și data ședinței de judecată.

Astfel, citația trebuie să includă, printre altele, următoarele informații (secțiunile 43 și 702 din Codul judiciar):

semnătura executorului judecătoresc;

numele, prenumele și reședința reclamantului și, după caz, numărul de înregistrare în registrul comerțului sau numărul societății;

numele, prenumele și domiciliul sau, în cazul în care nu există nicio reședință permanentă, adresa actuală a persoanei căreia îi este comunicată citația;

obiectul și un scurt rezumat al argumentelor acțiunii;

instanța în fața căreia este introdusă acțiunea;

ziua, luna, anul și locul în care a fost notificat actul și

detalii cu privire la locul, data și ora ședinței de judecată.

Cererea *inter partes* (secțiunea 1034ter din Codul judiciar) include:

ziua, luna și anul;

numele, prenumele și reședința reclamantului și, după caz, numărul de înregistrare în registrul comerțului sau numărul societății;

numele, prenumele, locul de reședință și, după caz, titlul persoanei căreia îi este comunicată citația;

obiectul și un scurt rezumat al argumentelor acțiunii;

instanța în fața căreia este introdusă acțiunea;

semnătura reclamantului sau a avocatului acestuia.

O cerere unilaterală trebuie să conțină următoarele informații (secțiunea 1026 din Codul judiciar):

ziua, luna și anul;

numele, prenumele și reședința reclamantului și, după caz, numărul de înregistrare în registrul comerțului sau numărul societății;

obiectul și un scurt rezumat al argumentelor acțiunii;

denumirea instanței care va examina cauza;

semnătura avocatului părții, cu excepția cazului în care legea prevede altfel.

În cazul înfățișării voluntare în primă instanță (la tribunalul de primă instanță, tribunalul de dreptul muncii, tribunalul comercial, judecătoria de pace sau tribunalul de poliție în acțiunile civile), acțiunea poate fi introdusă prin intermediul unei cereri comune a părților. Acestea trebuie să semneze și să completeze data în partea de jos a cererii, altfel aceasta va fi nulă. Cererea se depune la grefierul instanței sau este trimisă cu confirmare de primire la grefa instanței.

Actul de depunere a cererii la grefierul instanței sau de trimitere cu confirmare de primire este considerat comunicare. Cererea este înscrisă pe lista de cauze după achitarea taxelor de grefă, dacă este cazul. Dacă părțile sau una dintre părți formulează o cerere în acest sens sau dacă instanța consideră că este necesar, instanța va stabili o dată pentru audiere în termen de 15 zile de la depunerea cererii. Grefierul instanței va cita apoi părțile și, după caz, pe avocații acestora prin scrisoare simplă să se prezinte la ședința decisă de instanță (secțiunea 706 din Codul judiciar).

10 Va trebui să plătesc cheltuieli de judecată? Dacă da, când? Va trebui să plătesc un avocat chiar din momentul depunerii cererii?

Trebuie, într-adevăr, plătite taxe instanței.

În momentul depunerii cererii, solicitantul trebuie să plătească contribuția menționată la secțiunea 4 alineatul (2) din Legea din 19 martie 2017 de stabilire a unui fond bugetar pentru asistența judiciară din a doua linie (*Wet van 19 maart 2017 tot instelling van een begrotingsfonds voor tweedelijnsrechtsbijstand*), care în prezent se ridică la 20 EUR.

Pe parcursul procedurii, părțile trebuie să plătească anumite cheltuieli aferente procedurii, care depind de procedurile decise de instanță (măsurile de anchetă, onorariile și cheltuielile pentru experți, cheltuieli de deplasare etc.).

După procedură, instanța va dispune ca partea care a pierdut sau, în lipsa acesteia, reclamantul să plătească taxa de planificare, al cărei quantum variază de la caz la caz. Aceste sume sunt stabilite după cum urmează în secțiunea 2691 din Codul privind taxele de înregistrare, ipotecare și judiciare (*Wetboek der registratie-, hypotheek- en griffierechten*):

Judecătoriile de pace și tribunalele de poliție: o taxă de 50 EUR;

instanțele de prim grad de jurisdicție și tribunalele comerciale: o taxă de 165 EUR;

curțile de apel: o taxă de 400 EUR;

Curtea de Casație: o taxă de 650 EUR;

Anumite cauze sunt scutite de taxa de planificare, în special cele care intră în competența tribunalelor de muncă și cele referitoare la faliment și reorganizare judiciară.

În plus, cheltuielile sunt suportate, în principiu, de partea căzută în pretenții printr-o hotărâre definitivă, iar acolo unde este cazul, din oficiu, în conformitate cu secțiunea 1017 din Codul judiciar. Aceste costuri trebuie plătite sau rambursate celeilalte părți. Costurile aferente procedurii includ (secțiunea 1018 din Codul judiciar):

diferitele taxe de grefă și de înregistrare, precum și taxele de timbru plătite anterior abrogării Codului privind taxele de timbru (*Wetboek der zegelrechten*);

prețul și emolumentele și remunerațiile aferente documentelor judiciare;

prețul aferent emiterii hotărârii;

cheltuielile aferente tuturor măsurilor de anchetă, inclusiv onorariile martorilor și experților;

cheltuielile de deplasare și de cazare ale magistraților, grefierilor și părților, dacă instanța a dispus deplasarea și costurile documentelor, dacă acestea au fost întocmite exclusiv în scopul procedurii;

contribuția prevăzută de lege pentru costurile de reprezentare legală a celeilalte părți, așa cum se prevede în secțiunea 1022;

onorariile, emolumentele și taxele mediatorului desemnate în conformitate cu secțiunea 1734;

contribuția menționată la secțiunea 4 alineatul (2) din Legea din 19 martie 2017 de instituire a unui fond bugetar pentru asistență juridică propriu-zisă.

Onorariile și cheltuielile avocatului nu sunt incluse, ca atare, în cheltuielile de judecată. Acestea sunt convenite între avocat și clientul său. Prin urmare, fiecare parte achită onorariile și cheltuielile propriului avocat.

Partea căzută în pretenții este obligată să plătească o contribuție prevăzută prin lege pentru costurile de reprezentare juridică ale celeilalte părți (secțiunile 1018 și 1022 din Codul judiciar). Aceasta este o contribuție forfetară la onorariul și remunerația bazată pe cheltuieli a avocatului părții care are câștig de cauză. Valoarea remunerației bazate pe cheltuieli și modul în care aceasta este calculată și acordată sunt prevăzute în Decretul regal din 26 octombrie 2007 (*koninklijk besluit van 26 oktober 2007*).

11 Pot să solicit asistență judiciară?

(a se vedea pachetul informativ „Asistență judiciară”)

12 Din ce moment se consideră că acțiunea mea este introdusă în mod oficial? Voi primi informații din partea autorităților cu privire la introducerea corectă a acțiunii?

Acțiunea este introdusă efectiv odată ce a fost înscrisă pe lista generală de cauze, inclusiv în cazul înfățișării voluntare.

Acțiunile în temeiul unei cereri și în procedurile privind măsurile provizorii sunt introduse pe o listă specială de cauze, care precizează efectiv că acestea au fost introduse.

Părțile implicate nu primesc nicio confirmare, dar pot consulta lista generală de cauze pentru a se asigura că acțiunea a fost înscrisă pe listă. Odată ce acțiunea a fost introdusă pe rol, instanța are obligația să se pronunțe în cauză.

13 Voi obține informații detaliate referitor la succesiunea evenimentelor ulterioare (cum ar fi intervalul de timp permis pentru înfățișare)?

În general, informațiile cu privire la cursul procedurilor sunt furnizate de avocatul părții, în cazul în care partea este reprezentată de un avocat. Informații pot fi obținute, de asemenea, de la grefa instanței pe rolul căreia se află cauza. De asemenea, citația conține informații despre data ședinței de judecată și instanța în fața căreia cauza este pendinte.

Într-o primă etapă, se furnizează informații specifice despre ședința de judecată inițială.

În cazul unei citații, executorul judecătoresc informează reclamantul cu privire la data ședinței inițiale, care reprezintă prima etapă a procedurii.

În cazul unei cereri *inter partes* sau al unei înfățișări voluntare, părțile sunt notificate de grefier.

În cazul unei cereri unilaterale, nu are loc nicio ședință de judecată. Cu toate acestea, reclamantul poate fi citat de grefier în cazul în care judecătorul dorește să adreseze întrebări.

Într-o a doua etapă, cauza este pregătită pentru proces. Fiecare parte are la dispoziție un termen prevăzut de lege [secțiunea 747 alineatul (1) din Codul judiciar] pentru a depune documente și constatări (argumente și apărări în scris). În cazul în care termenele nu sunt respectate, pot fi impuse sancțiunile prevăzute în secțiunea 747 alineatul (2) din Codul judiciar.

Atunci când cauza este gata pentru a fi judecată și pentru prezentarea pledoariilor, părțile solicită stabilirea unei date pentru ședința de judecată. Termenul de stabilire a unei date pentru ședința de judecată depinde de volumul de muncă al instanței și de perioada de timp care poate fi rezervată pentru examinarea cauzei. Ca urmare a problemelor procedurale care apar în unele cazuri (evaluări, audierea părților și a martorilor etc.), poate fi dificil să se stabilească durata totală a procedurilor în avans. Până la urmă, acțiunea poate fi întreruptă sau suspendată sau poate fi chiar anulată din cauza unor probleme procedurale.

La finalul ședinței de judecată, dezbaterile se încheie, iar instanța rămâne în pronunțare. În principiu, instanța trebuie să pronunțe o hotărâre în termen de o lună de la încheierea dezbaterilor, în conformitate cu secțiunea 770 din Codul judiciar.

Ultima actualizare: 23/12/2020

Versiunea în limba națională a acestei pagini este administrată de punctul de contact RJE respectiv. Traducerile au fost efectuate de serviciile Comisiei Europene. Este posibil ca eventualele modificări aduse originalului de către autoritatea națională competentă să nu se regăsească încă în traduceri. Nici RJE și nici Comisia Europeană nu-și asumă nicio răspundere sau responsabilitate în legătură cu informațiile sau datele pe care le conține ori la care face trimitere acest document. Pentru a afla care sunt regulile privind protecția drepturilor de autor aplicabile de statul membru responsabil pentru această pagină, vă invităm să consultați avizul juridic.